

afseende på beskaffenheten. *Denna b. är ganska god.* — Jfr. *Brygg, 2.*

BRYGG, n. 3. 1) Handlingen, förrättningen, då man brygger. — **2)** Allt det dricka, öl o. s. v., som på en gång brygges eller blifvit brygdt. Brukas mest i afseende på sort och kvantitet. *Ett b. öl, porter. Ett anseeligt b. Ett b. på två tunnor malt.* — Jfr. *Brygd, 2.*

BRYGGA, f. 1. 1) Byggnadsverk, som utgör fortsättning af väg öfver vatten. Är liktydigt med Bro, men brukas icke gerna om fasta broar med bropelare eller bro-kar. *Slå en b. öfver en flod.* Bildar en mängd sammansättningar, t. ex. Flottbrygga, Vindbrygga, m. fl., hvilka ses på sina ställen. Jfr. *Bro, 1.* — **2)** Strandbrygga, för fartyg och båtar att lägga till vid, eller för tvättning, o. s. v. Äfven för denna bem. är Bro i allmänhet liktydigt, men säges dock icke om de smärre, såsom tvättbryggor, eller sådana som äro utlagda till vattenhämtning, o. d. För benämningen Bro fordras ett fastare byggnads sätt.

BRYGGA, v. a. 2. 1) Tillreda dricka af alla slag (äfv. mjöd, ättika, m. m.). *B. dricka, öl, porter, mjöd, ättika.* Brukas ofta absolut, t. ex.: *Hon håller på att b.* (Fig. fam.) *B. ihop något emot en,* skaffa någon förtret, tillrättvisning, o. s. v. — **2)** (fam.) Säges på skämt om tillredningen af vissa starka drycker, isynnerhet punsch. *B. en bål punsch.*

BRYGGANDE, n. 4. Beredningen af dricka, m. m. — *Syn.* Se *Bryggnng.*

BRYGGARE, m. 3. Ägare till eller arrendator af ett bryggeri.

BRYGGARDRÄNG, m. 2. Person, i tjänst antagen hos en bryggeri, för att biträda vid tillredningen af dricka.

BRYGGAREMBETE, n. 4. Förening af samtliga bryggarna i en stad till befrämjande af deras gemensamma bästa. — *Syn.* Bryggarskrå, Bryggargille. [- ämbete.]

BRYGGARFRU, f. 2. En bryggaes hustru eller enka efter en bryggare.

BRYGGARGILLE, n. 4. Se *Bryggarembete.*

BRYGGARKÄRRÅ, f. 1. Enkom inrättad kår för utkörande af dricka från ett bryggeri till enskilda kunder eller till försäljningsställen.

BRYGGARLÖN, f. 3. Afgift till en bryggare, då han för enskilt persons räkning brygger dricka af malt, som denne själf tillsläppt. — *Syn.* Bryggarpennningar.

BRYGGARPENNINGAR, m. 2. pl. Se *Bryggarlön.*

BRYGGARRÄTTIGHET, f. 3. Rättigheten att brygga för allmänhetens behof och till försäljning.

BRYGGARSKRÅ, n. 4. Se *Bryggarembete.*

BRYGGARTAXA, f. 1. Af vederbörande myndighet fastställd taxa för allt slags dricka, som af bryggare beredes.

BRYGGERI, n. 3. 1) Sammanfattningen af alla de arbeten, som erfordras för beredande af dricka. — **2)** Konsten att bereda dricka. — **3)** En bryggaes yrke. — *Syn.* Se *Bryggeriyrke.* — **4)** Dertill hörande inrättning med nödiga redskap. — *Syn.* Bryggeriverk. — **5)** Sjelfva stället med underlydande tillhörigheter, der en sådan inrättning finnes.

BRYGGERIHANDTERING, f. 2. Se *Bryggeriyrke.*

BRYGGERIVERK, n. 3. Inrättning, med dertill hörande redskap, till beredande af dricka. — *Syn.* Bryggeri.

BRYGGERIYRKE, n. 4. En bryggaes yrke. — *Syn.* Bryggeri, Bryggerihandtering.

BRYGGERSKA, f. 1. 1) Kvinna, enkom antagen i tjänst, för att förestå brygden på ett ställe. — **2)** (fam. i vårdslöst tal) Bryggarfru.

BRYGGHUS, n. 3. Särskilt hus, eller särskilt rum i ett hus, der dricka brygges.

BRYGGKAR, n. 3. Stort kar, som begagnas vid brygd.

BRYGGKITTEL, m. 2. pl. — *kittlar.* Inmurad stor kopparkittel, hvaruti dricka kokas. Skrifves äfv. *Bryggkettil.*

BRYGGKONST, f. 3. Konsten att brygga dricka.

BRYGGKÄRL, n. 3. Kärl, som begagnas vid bryggnng.

BRYGGMÄSTARE, m. 3. Person, som förestår ett bryggeri.

BRYGGNING, f. 2. Beredande af dricka, m. m.; jfr. *Brygga.* — *Syn.* Bryggande, Brygd.

BRYGG- OCH BROMÄSTARE, m. 3. Tjensteman, som har tillsyn öfver bryggor och broar i en stad eller ett distrikt.

BRYGGPANNA, f. 1. Inmurad stor kopparpanna, hvaruti dricka kokas.

BRYGGPIGA, f. 1. Piga, som förestår brygden i ett hus.

BRYGGREDSKAP, m. o. n. 3. o. 3. 1) (neutr.) Redskap, som brukas vid bryggnng. — **2)** (kollektivt; maskulin) Samteliga redskap, som dervid begagnas.

BRYGGRODER, n. 3. Se *Mäskroder.*

BRYGGSÅ, m. 2. Så, som begagnas vid bryggnng.

BRYGGVED, m. 2. sing. Grof ved, som brännes vid bryggnng.

BRYGGVERK, se *Bryggeriverk.*

BRYLLING, m. 2. Benämning på dem, som äro faders hel- eller halfbroders, faders hel- eller halfsystems barn.

BRYN, n. 3. 1) Öfra ytan af något. Säges endast om jord och vatten, mest i sammansättningarna Jordbryn, Vattenbryn. — *Syn.* Se *Yta.* — **2)** Yttersta kanten af något. Brukas endast om skog, floder och åar. Bildar sammansättningarna Skogsbryn, Flodbryn, Åbryn, Ögonbryn. — *Syn.* Se *Kant.*

BRYNA, v. a. 1. o. 2. I. (af *Brun*) 1) Göra eller förorsaka, att något blir brunt, antingen genom solens inverkan eller genom stekning, rostning. *B. i solen. B. en stek. B. smör, ost.* — *B. sig, v. r.* Blifva brun.

BRYNA, v. a. 1. o. 2. II. (af *Bryne*) Göra hvass medelst bryne. *B. en knif.*

BRYNANDE, n. 4. Handlingen, då man brynar (för begge verberna).

BRYNE, n. 4. Benämning på föremål, hvarmedelst skärande verktyg kunna hvässas.

BRYNING, f. 2. 1) Se *Brynande.* — **2)** Hvad som genom brynande uppkommit: brun yta på stekt, o. s. v. — **3)** Sättet, huru något blifvit brynt. *Den der b-en på steken kan ingen klandra.*

BRYNJA, f. 1. Fodrom brukligt försvarsvapen, som omslöt hela lifvet, och antingen bestod af ringar eller flätad ståltråd (Ringbrynja, Spångbrynja), eller och af små plåtar, fastade vid hvarannan som fjäll.

BRYNOST, m. 2. Brynt eller rostad ost.

BRYNSTEN, m. 2. Sten, hvarmedelst skärande verktyg kunna hvässas.

BRYNSTENSSKIFFER, m. 3. sing. En art lerskiffer, som kan användas till brynen.